

Bunătate la carusel

Hilary Watkins Lemon
(Bazată pe o întâmplare adevărată)

Când Damien a intrat în parc, a auzit muzică veselă. Bunica lui îi ducea pe el și pe sora lui mai mică, Adele, să se dea în caruselul lui preferat. Acesta avea un joc distractiv cu inele. Damien era entuziasmat să-i arate Adelei cum să se joace.

Curând, s-au așezat la rând. Caruselul era mare și colorat, cu mulți ponei sculptați. Copiii zâmbitori stăteau pe călușii lor și făceau cu mâna în timp ce se plimbau de jur împrejur.

„Dacă alegi un ponei de pe margine, poți juca jocul cu inele!”, i-a spus Damien Adelei. „Vezi bețele pe care le țin copiii? Și-l vezi pe omul cu inelele?”

Damien arăta spre lucrător. El stătea lângă carusel, în timp ce scotea un inel. În timp ce se dădeau în carusel, copiii încercau să-și treacă bățul prin inel pentru a-l prinde. De fiecare dată când ei prindeau un inel, lucrătorul scotea unul nou.

Adele a bătut din palme. „Vreau să prind toate inelele!”, a spus ea.

În cele din urmă, au ajuns în fața rândului. Dar mai rămăse-se doar un cal pe carusel.

„Damien”, a spus grand-mère (bunica), „să o lăsăm pe Adele să ocupe acest ultim loc, deoarece nu s-a mai dat niciodată în

acest carusel. Tu te poți da tura următoare”.

„Bine”, a spus Damien mormăind. El l-a văzut pe lucrător ajutând-o pe Adele să se urce pe un ponei strălucitor. Apoi, lucrătorul i-a dat Adelei un băț pentru a prinde inelele.

Muzica a început și caruselul a început să se învârtă. Damien o privea pe Adele de pe margine împreună cu grand-mère. Dar Adele ținea bățul invers! În loc să țină bățul de mânerul mare, ea îl ținea de capătul lung, subțire, folosit pentru a prinde inelele.

„Adele, întoarce-ți bățul!”, a strigat el. Dar Adele nu părea să-l audă, din cauza zgomotului. Când a trecut pe lângă inel, bățul ei l-a lovit ușor. Dar mânerul era prea mare pentru a încăpea în inel.

„Adele, bățul tău!” Damien a încercat din nou. „Nu vei putea prinde inele dacă îl ții așa!”

Dar Adele nu-l auzea. Ea doar zâmbea și râdea în timp ce caruselul se învârtea. Bățul ei lovea inelul din nou și din nou. Nu a prins niciunul.

Damien ofta. Adele își irosea rându! Dacă ar fi fost el în carusel, ar fi prins toate inelele.

Când tura s-a încheiat, el a fugit la Adele.

„Ți-am spus cum să ții bățul!”, a strigat el. „De ce nu m-ai ascultat? Ai făcut totul greșit!”

Adele nu a țipat la Damien. Nu a plâns. Ea doar a stat acolo și părea că intră în pământ.

Inima lui Damien bătea foarte tare și fața lui era înfierbântată. L-a înfuriat să o vadă pe Adele ratând toate acele inele! Dar era doar prima ei dată. Pe lângă aceasta, părea că se distra. Până acum.

Damien se simțea îngrozitor. Ar fi vrut să nu fi țipat la Adele.

„Îmi pare rău”, a spus el cu blândețe. „Nu a fost frumos din partea mea.”

Adele a privit în sus.

„Ce-ar fi dacă ți-aș da câteva sfaturi pentru a

prinde inele?”, a spus Damien. „Voi sta lângă tine în carusel și te voi ajuta.”

Adele a dat din cap.

Apoi, Damien s-a întors spre grand-mère.

„Putem avea două bilete pentru ca Adele să poată încerca din nou?”

Bunica a zâmbit. „Desigur!” ●

Această întâmplare a avut loc în Franța.

